

b) För det fall fråga 7 a ska besvaras jakande, är angivelsen av ett område som är tjugo eller hundra gånger större än försöksfältet proportionerlig med hänsyn till skyddet för privata (skyddet för näringsverksamhet inbegripet där förekommande personer och produkter) och allmänna intressen (förhindrandet av sabotage till förmån för klimatet för bioteknisk utveckling i Nederländerna)?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EGT L 41, s. 26).

2) Är det för svaret på den första frågan av betydelse att Österrike, där den skilde mannen stannat kvar och uteslutande är bosatt samt förvärvsarbetar, under vissa förutsättningar beviljar denne make familjebidrag (för barnet) när den skilda maken inte längre har någon sådan rätt?

3) Innebär förordningen att den skilda maken har en rätt till familjebidrag (för barnet) gentemot Österrike, där den skilde maken tillika barnets far är bosatt och förvärvsarbetar, om de förhållanden som anges i den första frågan ändras på så sätt att maken börjar förvärvsarbete i den nya medlemsstaten?

(¹) EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 7 augusti 2008 – Romana Slanina mot Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

(Mål C-363/08)

(2008/C 285/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Romana Slanina

Motpart: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Tolkningsfrågor

1) Innebär rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (¹) (nedan kallad förordningen), att en maka som inte förvärvsarbetar och som är skild från en make som är bosatt och löntagare i Österrike, behåller sin rätt till familjebidrag (för ett barn) gentemot Österrike när hon bosätter sig i en annan medlemsstat och förlägger sina huvudsakliga intressen i den staten och när hon fortsättningsvis inte heller förvärvsarbetar i den staten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 11 augusti 2008 – Agrana Zucker GmbH mot Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Mål C-365/08)

(2008/C 285/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agrana Zucker GmbH

Motpart: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (¹) tolkas så, att även en sockerkvot som inte kan utnyttjas på grund av ett förebyggande återtåg från marknaden enligt artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 290/2007 av den 16 mars 2007 om fastställande av den procentsats som anges i artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 för regleringsåret 2007/08 (²), ska ingå i beräkningen av produktionsavgiften?

2) För det fall fråga 1 ska besvaras jakande:

Är artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 318/2006 av den 20 februari 2006 förenlig med primärätten, nämligen med proportionalitetsprincipen och det diskrimineringsförbud som kan härledas från artikel 34 EG?

(¹) EUT L 58, s. 1.

(²) EUT L 78, s. 20.

Talan väckt den 12 augusti 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-369/08)

(2008/C 285/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och P. Dejmek)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att punkt 2.1 i bilaga VIIIb till den tyska förordningen om fordonsregistrering (Strassenverkehrszulassungssordnung) (StZVO) strider mot artikel 43 EG jämförd med artikel 48 EG, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 43 första stycket EG förbjuds alla bestämmelser som innebär inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium. Av artikel 48 EG följer att bolag som bildats i överensstämmelse med en medlemsstats lagstiftning och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom gemenskapen vid tillämpningen av fördragets bestämmelser om etableringsfrihet ska likställas med fysiska personer som är medborgare i medlemsstaterna. Kommissionen anser att reglerna om likabehandling inte endast förbjuder öppen diskriminering på grund av nationalitet, eller säte när det gäller bolag, utan även varje form av dold diskriminering som, genom tillämpning av andra särskiljningskriterier, i praktiken leder till samma resultat.

Enligt punkt 2.1 i bilaga VIIIb till förordning om fordonsregistrering kan en kontrollorganism godkännas i Tyskland för genomförandet av tekniska undersökningar, säkerhetskontroller och fordonsbesiktning endast om den uteslutande består av minst 60 oberoende fordonsexperter som har denna verksamhet som huvudsaklig sysselsättning. Därvid ska denna organism bestå av minst en och högst 30 besiktningsingenjörer med säte inom det område som omfattas av godkännandet per 100 000 inom området registrerade motorfordon och släp.

Enligt kommissionen utgör detta krav en otillåten begränsning i etableringsfriheten som inte är förenlig med artikel 43 EG jämförd med artikel 48 EG. Kravet på att en organism uteslutande ska bestå av ett minsta antal oberoende experter som har denna verksamhet som huvudsysselsättning utgör en kvalitativ restriktion, eftersom de företag som vill bedriva den aktuella verksamheten måste ha en viss struktur. I synnerhet innebär detta krav att anställda experter som inte kan tillhöra en sådan organism utesluts. Dessutom utgör den omtvistade bestämmelsen också en kvantitativ restriktion, eftersom det föreskrivs ett minsta antal medlemmar. Dessa kriterier för godkännande hindrar alla näringsidkare som är lagligen etablerade i andra medlemsstater, men som har en annan rättslig form eller intern struktur, från att tillhandahålla tekniska besiktningstjänster i Tyskland. Kravet på att det ska finnas minst en besiktningsingenjör med säte inom det område som omfattas av godkännandet per 100 000 motorfordon och släp utgör dessutom en restriktion i strid mot artikel 43 EG (jämförd med artikel 48 EG), eftersom detta krav framför allt missgynnar juridiska personer som redan är etablerade i andra medlemsstater och vars besiktningsingenjörer inte nödvändigtvis har sitt säte inom det område som omfattas av godkännandet.

I förevarande fall är varken artikel 45 EG eller artikel 46 EG tillämpliga.

Enligt artikel 45 EG omfattar fördragets bestämmelser om etableringsfriheten inte verksamhet som hos medlemsstaten, om än endast tillfällig, är förenad med utövandet av offentlig makt. De kriterier som enligt fast rättspraxis gäller för direkt och specifikt utövande av offentlig makt vid den verksamhet som bedrivs av kontrollorganism, särskilt vid tekniska kontroller, är emellertid inte uppfyllda. Varken den omständigheten att dessa organer beslutar om tilldelning eller indragning av kontrollbevis, eller den omständigheten att dessa organer är underställda statlig kontroll bevisar att de har ett uppdrag som innefattar utövandet av offentlig makt. För det första är det endast den behöriga myndigheten (det vill säga den behöriga registreringsmyndigheten) som kan fatta slutligt beslut om tilldelning av kontrollbevis i varje delstat och inte kontrollorganismen. Den sistnämnda har snarare en biträdande och förberedande roll gentemot registreringsmyndigheten. För det andra kan inte den omständigheten att staten utövar tillsyn över vissa institutioner ha till följd att all verksamhet som utövas av sådana kontrollerade institutioner ska anses vara förenad med utövandet av offentlig makt. Även om det ansågs att viss verksamhet som utövas av kontrollorganism utgör utövande av offentlig makt